

Bir Gül Uzat

– HayrettinYazcı · 07 Eylül 2010

Sahi bu mevsim ne yetişir
Karanfıl dik diyemem yaralarım
Menekşelerin gözleri derin
İçi titriyor lalerin
Bütün vadilerde üflenir sur
Gül düşürmekse kusur
Ne yapmalıyım söyle

Ardına takarken bizi bütün kuşlar
Bu mevsim göklere ne çok benziyor sular
Kaçak güreşir güneş
Yapraklar düşer sessiz sessiz
Ay gezmiyor peçesiz
Hayır inanamıyorum
Bu kadar hiç olmadım kimsesiz

Sarı başakları hayal et
Bir lütuf açlara
Hiç olmaz buğday ek yamaçlara
Madem talihin çıktı çakal
Göçe katılmayan kuşlarla kal
Ayazlara inat ıslat kanatlarını bir daha
Ninemini yaptığını yap
Tuz bas yarana

İnce dumanlar yükselirken dağlardan
Asıl göklerin saçağından
Gümüş gagalarımızda bir uzun mektup
Sonra verelim uzun bir mola
Birlikte okuyalım oturup

Koşar adım kaçarken annemden
Bu mevsim her şey içine burulur neden
Ağzımı dayarlar bir dağa
Tohum derin düşer toprağa

Donarken su
Yanarken su
İnceden çıkar buğusu
Başlar ölümün uzun uykusu

Yorgunluğuma aldırma
Yeter gelsin mahşerim
Bir gül uzat dirilirim